

První neděle po Zjevení Páně

SVÁTEK SVATÉ RODINY JEŽÍŠE, MARIE A JOSEFA

2. třída – barva bílá

(1) Introitus – vstupní antifona *Příslaví 23, 24 a 25*

EXSULTAT gáudio pater Iusti, gáudeat Pater tuus et Mater tua, et exsultet quæ genuit te. **Ps. 83, 2-3** Quam dilecta tabernacula tua, Dómine virtútum! concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini. **Ÿ** Glória Patri.

Nechť radostí jásá otec Spravedlivého; nechť se raduje tvůj Otec tvůj a jásá tvá Matka, která tě porodila. **Žalm 83, 2-3** Jak milé jsou tvé příbytky, Hospodine zástupů! Má duše touží a prahne po síních Hospodinových. **Ÿ** Sláva Otcí.

(2) Oratio – vstupní modlitba

Dómine Iesu Christe, qui, Mariæ et Ioseph súbditus, domésticam vitam ineffabílibus virtútibus consecrásti: fac nos, utriúsque auxílio, Familiæ sanctæ tuæ exémpis ínstrui; et consórtium cónsequi sempitérnum: Qui vivis.

Pane Ježíši Kriste, jenž jsi byl poddán Marii a Josefovi a posvětil jsi rodinný život nevýslovnými ctnostmi, dej, abychom se za pomocí obou učili z příkladu tvé svaté Rodiny a došli tak věčného společenství. Jenž žiješ.

(3) Lectio – čtení *Kol 3, 12-17*

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. Fratres: Indúite vos sicut elécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitátem, humilitátem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, et donántes vobismetípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos. Super ómnia autem hæc caritátem habéte, quod est vínculum perfectiónis: et pax Christi exsultet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore: et grati estóte. Verbum Christi hábitet in vobis abundán-

Čtení listu sv. apoštola Pavla Koloským. Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snásejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalosti. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínej-

ter, in omni sapiéntia, docétes et commonétes vosmetípsos psalmis, hymnis et cánticis spirítuális, in grátia cantántes in córdibus vestris Deo. Omne, quodcúmque fáctis in verbo aut in ópere, ómnia in nómine Dómini Iesu Christi, grátias ágétes Deo et Patri per ípsum.

te. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všechno dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci.

(4) Graduale *Žalm 26, 4*

Unam pétii a Dómino, hanc requíram: ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ. *Ź. Ps. 83, 5* Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te.

O jednu věc jsem prosil Pána, po té toužím: abych směl přebývat v domě Hospodinově po všechny dny svého života. *Ź. Žalm 83, 5* Blaze těm, kdo přebývají v tvém domě, Hospodine; na věky věků tě budou chválit.

Allelúia, allelúia. *Ź. Isai. 45, 15* Vere tu es Rex absconditus, Deus Israél Salvátor. Allelúia.

Aleluja, aleluja. *Ź. Iz 45, 15* Vpravdě tys skrytý Král, Bože Israele, Spasiteli. Aleluja.

Ve votivních mších v době předpostní a postní místo verše s Aleluja:

(4) Tractus *Židům 10, 5*

Hóstiam et oblatiónem noluísti, corpus autem aptásti mihi. *Ź. Ps. 39, 7-8* Holocáustum et pro peccáto non postulásti: tunc dixi: Ecce, vénio. *Ź. Hebr. 10, 7* In cápíte libri scriptum est de me: Út fáciam, Deus, voluntátem tuam.

Dary ani oběti jsi nechtěl, ale připravils mi tělo. *Ź. Žalm 39, 7-8* V celopalech a v obětech za hřích jsi neměl zálibu. Proto jsem řekl: Hle přicházím. *Ź. Žid 10, 7* Ve svitku knihy je o mě psáno, abych plnil, Bože, tvou vůli.

Ve votivních mších v době velikonoční místo Graduale:

(4) Alleluja

Allelúia, allelúia. *Ź. Prov. 8, 34* Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad forés meas cotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Allelúia. *Ź. Kol. 3, 3* Vita nostra est abscondita cum Christo in Deo. Allelúia.

Aleluja, aleluja. *Ź. Přísl 8, 34* Blažený člověk, který mě poslouchá, který bdí denně u mých bran a sleduje veřejně mých dveří. Aleluja. *Ź. Kol 3, 3* Náš život je skrytý s Kristem v Bohu. Aleluja.

(5) Evangelium Lk 2, 42-52

Sequéntia sancti Evangéliei secundum Lucam. Cum factus esset Iesus annórum duódecim, ascendéntibus illis Ierosólymam secundum consuetúdinem diéi festi, consummátisque diéibus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognóverunt paréntes eius. Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes, regréssi sunt in Ierúsalem, requiréntes eum. Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes, qui eum audiébant, super prudéntia et respónsis eius. Et vidéntes admiráti sunt. Et dixit Mater eius ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce, pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et ait ad illos: Quid est, quod me quærebátis? Nesciebátis, quia in his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse? Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad eos. Et descéndit cum eis, et venit Náza-reth: et erat súbditus illis. Et Mater eius conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Et Iesus proficiébat sapiéntia et ætáte et grátia apud Deum et hómines.

Pokračování sv. Evangelia podle Lukáše. Když bylo Ježíšovi dvanáct let, vydali se jako obvykle na svátky do Jeruzaléma. A když ukončili sváteční dny a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, a jeho rodiče to nezpозorovali. V domnění, že je ve skupině poutníků, ušli den cesty; teprve potom ho hledali mezi příbuznými a známými. Když ho nenašli, vrátili se do Jeruzaléma a hledali ho. Po třech dnech ho našli v chrámě, jak sedí uprostřed učitelů, poslouchá je a dává jim otázky. Všichni, kdo ho slyšeli, žasli nad jeho chápavostí a nad jeho odpověďmi. Když ho rodiče uviděli, celí se zarazili a jeho matka mu řekla: »Dítě, proč jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec i já jsme tě s bolestí hledali!« Odpověděl jim: »Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být v tom, co je mého Otce?« Ale oni nepochopili, co jim tím chtěl říci. Potom se s nimi vydal na zpáteční cestu, šel do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka to všechno uchovávala ve svém srdci. Ježíš pak prospíval moudrostí, věkem a oblibou u Boha i u lidí.

(6) Offertorium – antifona k obětování Lk 2, 22

Tulérunt Iesum paréntes eius in Ierúsalem, ut sísterent eum Dómino.

Ježíše vzali jeho rodiče do Jeruzaléma, aby ho představili Hospodinu.

(7) Secreta – tichá modlitba

Placatiónis hóstiám offerimus tibi, Dómine, suppliciter deprecántes: ut, per intercessiónem Deiparæ Vírginis cum beáto Ioseph, famílias nostras in pace et grátia tua firmiter constítuas. Per eúndem Dóminum.

Smírnou obět tobě, Pane, přinášíme, a snažně tě prosíme, abys naše rodiny na přímluvu Bohorodičky Panny, a se svatým Josefem, upevnil v míru a ve své milosti. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista.

(8) Preface ze Zjevení Páně.**(9) Communio – antifona k přijímání Lk 2, 51**

Descéndit Iesus cum eis, et venit Nazareth, et erat súbditus illis.

Sestoupil s nimi Ježíš a přišel do Nazareta a byl jim poddán.

(10) Postcommunio – modlitba po přijímání

Quos cæléstibus réficis sacraméntis, fac, Dómine Iesu, sanctæ Famíliæ tuæ exémpla iúgiter imitári: ut in hora mortis nostræ, occurrénte gloriósa Vírgine Matre tua cum beáto Ioseph; per te in ætéRNA tabernacula récipi mereámur: Qui vivis.

Dej, Pane Ježíši, abychom, když nás obcerstvuješ nebeskými svátostmi, stále následovali příklad tvé svaté Rodiny, bychom si v hodinu své smrti za přispění blahoslavené Panny, tvé Matky, se svatým Josefem, zasloužili být tebou přijati do příbytků věčných. Jenž žiješ.

Úcta ke Svaté Rodině se rozšířila především v 17. stol. a v 19. stol. zažila svůj rozkvět mezi kanadskými katolíky. Tehdy vznikající spolky ke cti Sv. Rodiny byly podporovány papežem Lvem XIII. (1878-1903). Ve své encyklice „Neminem fugit“ ze 14. června 1892 papež zdůraznil, že Svatá Rodina je pro všechny lidi „nanejvýš dokonalý příklad domácího společenství, všech druhů ctností a svatosti“. V roce 1920 papež Benedikt XV. rozšířil svátek Sv. Rodiny na celou Církev a ustanovil pro něj první neděli po Zjevení Páně.

Introitus vyjadřuje radost Matky Boží a sv. Josefa, kterou měli ze Spasitele. Zde byl Ježíš „skrytý Král“ (graduale) díky němu byl domov v Nazaretě „příbytek Hospodinovým“ (introitus). Jejich domácí společenství naplněné Boží láskou nebylo nic jiného než předchůt nebeské blaženosti. Proti prosté kráse jejich domova byl chrám v Jeruzalémě s celou svou nádherou jen slabým stínem.

V době, kdy křesťanská rodina je tolik ohrožena, kdy se lidé bojí trvalých závazků a mnoho manželství ztroskotává, nemravnost triumfuje a mnoho rodičů vnímá, jak jejich děti díky špatným vlivům schází na zcestní, nemůžeme dělat nic lepšího, než hledět na Svatou Rodinu, následovat jejich příklad a zasvětit jí naše rodiny a děti.